

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 7Er/262/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416204814
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Nedelka
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4416204814.4

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky vo veci exekúcie oprávneného:

Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Nové Zámky, so sídlom Nové Zámky, Nám. Gy. Szechényiho 10, IČO: 30 807 484, proti povinnému: ADVO INSOLVENCY, k.s., so sídlom kancelárie Nitra, Hollého č. 10, ako správca konkurznej podstaty úpadcu F. F., A.. XX.XX.XXXX, W. Š., U., podnikajúci pod obchodným menom: Peter Puskaier, so sídlom Štúrovo, Jesenského č. 90/66, IČO: 43 589 499, o vymoženie 495,90 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, takto

rozhodol:

I. Oprávnený je p o v i n n ý do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Erik Tóth, Exekútorský úrad so sídlom Nitra, Piaristická 2, z titulu odmeny a náhrady trov exekúcie 41,87 Eur.

odôvodnenie:

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal vykonania exekúcie voči povinnému na sumu 495,90 eur a trovy exekúcie.

Poverením tunajšieho súdu 7Er/262/2016-16 zo dňa 20.04.2016 bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. Erik Tóth, Exekútorský úrad so sídlom Nitra, Piaristická 2, (ďalej len exekútor).

Prípisom doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.10.2019 povinný oznámil súdu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. 7Er/493/2014 - 12 bolo exekučné konanie zastavené z dôvodu za na majetok povinného bol vyhlásený konkurz č. 27OdK/202/2019 zo dňa 06.09.2019. Prípisom zo dňa 24.02.2020 doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.02.2020 si exekútor vyčíslil trovy exekúcie, ktoré si uplatňuje a žiada priznať.

Súd mal z obchodného vestníka preukázané, že rozhodnutím Okresného súdu Nitra sp.zn. 27OdK/202/2019, bol na majetok povinného vyhlásený konkurz.

Podľa § 48 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov prvá veta na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie; už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa vyhlásením konkurzu zastavujú.

Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku ak tento zákon v §243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

Podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa § 203 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

Podľa § 203 ods. 3 Exekučného poriadku ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

Podľa § 17 ods. 1 prvá veta Vyhlášky č. 288/95 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov /ďalej len citovanej vyhlášky/ súdny exekútor a oprávnený sa môžu dohodnúť vopred aj o zmluvnej odmene; túto odmenu uhradza oprávnený.

Z § 48 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nevyplýva, že súd v prípade začatia konkurzného konania exekučné konanie zastaví. Pojem „exekučné konania sa vyhlásením konkurzu zastavujú“ upravuje zastavenie exekučného konania ex lége. Zastavenie exekučného konania nastáva vyhlásením konkurzu bez toho, aby exekučný súd vydával osobitné uznesenie o zastavení exekúcie. Súd prvého stupňa v takomto prípade nerozhoduje o zastavení exekúcie.

V prípade zastavenia exekučného konania ex lége v zmysle § 48 ZKR je povinnosťou súdu rozhodnúť o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie (analogicky ako v prípade zastavenia exekúcie rozhodnutím súdu v zmysle § 200 ods. 2 Exekučného poriadku)

Exekútor vo svojom podaní požadoval, aby mu súd priznal náhradu trov exekúcie, ktoré si vyčíslil nasledovne: odmena v zmysle § 14 ods. 1 Vyhlášky č 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov /ďalej len „Citovanej vyhlášky“/ vo výške 33,19 Eur, a náhradu hotových výdavkov podľa § 22, Vyhlášky vo výške 1,70 Eur pozostávajúcich z poštovného. Zároveň si uplatnil DPH vo výške 20 % z odmeny zo sumy 34,89 Eur vo výške 6,98 Eur. Celkovo si tak uplatnil sumu vo výške 41,87 Eur.

Exekučný poriadok zakotvuje pravidlo, podľa ktorého trovy exekúcie zásadne má platiť a znášať povinný (§ 197 ods. 1 Exekučného poriadku). Keďže v danom prípade bolo konanie zastavené priamo zo zákona a dôvodom zastavenia bolo vyhlásenie konkurzu povinného, teda z toho dôvodu povinný platiť trovy exekúcie nemôže, musel súd skúmať, či je daný dôvod pre uloženie povinnosti náhrady trov exekúcie oprávnenému. Súd preto skúmal, či zastavenie konania zavinil oprávnený, a teda či sú naplnené okolnosti predpokladané v § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, pričom súd je toho názoru, že aplikácia daného ustanovenia na tento prípad nie je možná, nakoľko oprávnený nevyvinul žiadne také konanie, ktoré by malo za následok to, že by prišlo k zastaveniu konania. Súd je toho názoru, že pri rozhodovaní o trovách exekúcie je potrebné postupovať podľa ustanovenia § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, nakoľko príčinou zastavenia exekúcie bolo povolenie konkurzu, teda spustenie mechanizmu na záchranu nielen obchodných spoločností, ktoré nemajú dostatok majetku. Taktiež nedostatok majetku možno vyvodiť i z toho, že povinný dobrovoľne neuhradil svoje dlhy, ktoré mal voči oprávnenému, následne bolo vydané rozhodnutie oprávneného, avšak ani táto skutočnosť nemala vplyv na zaplatenie dlhu, nakoľko pre nedostatok majetku nemohol byť dlh dobrovoľne uhradený. Z toho vyplýva, že nemajetnosť povinného trvala už dlhšiu dobu pred začatím exekučného konania a uznesenie o vyhlásení konkurzu iba potvrdilo tento stav. Súd ešte poukazuje na ustanovenie § 203 ods. 3 Exekučného poriadku, ktorý rieši náhradu trov v tom prípade, ak sa na majetok povinného vyhlási konkurz, a teda nachádza oporu v dvoch ustanoveniach v zmysle ktorých je povinný zaviazat' k úhrade trov exekúcie oprávneného.

Súd v zmysle vyššie uvedeného odôvodnenia a zákonných ustanovení, zaviazal na náhradu trov exekúcie oprávneného, nakoľko boli naplnené všetky podmienky predpokladané § 203 ods. 2 Exekučného poriadku a rovnako tak § 203 ods. 3 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu. V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.